

produïxen productes que puguin ser anunciats per televisió per potenciar realment el que són.

Fins i tot el dia contra la droga és curiós, perquè és el dia que s'ha de ser solidari, el dia que no surt cap anunci de cap droga, el dia que es fa un partit de futbol per recaptar fons destinats a projectes de rehabilitació, etc. L'endemà, però, tot torna a la normalitat, una beguda alcohòlica patrocina el partit de futbol, els anuncis de begudes tornen a les pantalles, etc.

I per discutir-hi tots aquests temes que us preocupen directament, l'Associació té algun local?

Sí. Bé, des del primer moment, la Fundació Teresa Ferrer ens va cedir un despatx dins del mateix centre de tractament. A més, quan vam celebrar els 10è aniversari de l'Associació el delegat de Sanitat de Girona ens va oferir un local on poguéssim acollir més persones.

Aquest locals ens serveixen per realitzar, cada quinze dies, unes xerrades i reunions que ens permeten parlar àmpliament i obertament, discutir, organitzar-nos i fer moltes altres activitats.

Rebeu algun tipus de subvenció?

Sí, la Generalitat de Catalunya ens subvenciona, encara que poc, cada any. Ara l'Associació té 50 socis i pensem que si hi hagués més gent es podrien fer més activitats i, per tant, les subvencions augmentarien.

Penses que la gent no col·labora massa amb el tema?

En certa manera penso que hi ha una manca d'interès, es tracta d'un tema delicat de tractar perquè hi ha molts interessos econòmics entre mig. Nosaltres intentem fer activitats per mantenir informada la gent. Recordo que un any vam intentar fer un concurs d'auques a la Selva i va ser un fracàs. Saps per què? doncs perquè només van contestar-nos quatre dels més d'una vintena d'ajuntaments de la comarca, i un encara ens va dir que no tenia pressupost.

Per tant, l'objectiu és comunicar, informar de l'alcoholisme sense cap vergonya ni por?

És així. Jo comprenc que pugui ser violent, tant per a la

persona afectada com per a la família, però reconèixer que ets un alcohòlic és un pas necessari, ja que reafirma la voluntat de sortir-se'n.

Cal donar una informació clara i no terrorífica del que és la malaltia. Com he dit abans, no sóc partidari de la prohibició, seria un error, ja que passariem a tenir un mercat negre en el qual l'addicte faria qualsevol cosa per aconseguir aquella droga que li crea dependència. Cal tractar el tema amb realisme i sense tabús i, alhora, és necessària una potenciació de les associacions que tracten la problemàtica de l'alcohol, tant a través de vivències i experiències personals com tècnicament. Considero imprescindible que si necessites ajuda puguis trobar-la fàcilment.

D'ençà que vas deixar de beure no has provat més l'alcohol?

No, jo ja sé el gust que té l'alcohol i sé que m'agrada, per tant, sé que si avui dic de fer una copa, potser d'aquí a un mes en faré una altra i fins arribar al punt de dependre'n. Conec molta gent que després de molts anys sense beure han tornat a recaure començant així, un dia una copa, un altre dia una altra...

Molts dels maltractaments a dones vénen com a conseqüència de l'alcohol, què n'opines?

Certament, crec que no s'ha atacat a fons el tema. Darrere de l'alcohol o de les drogues hi ha molts problemes i, per tant, cal tractar-los amb tota normalitat, cal reconèixer la malaltia i prendre solucions al respecte.

A la nostra cultura tenim molt arrelat el fet de beure alcohol i per això és del tot normal que molts treballadors surtin de la feina i vagin al bar amb els amics a fer unes cerveses. Dic unes i no una perquè ara s'ha agafat el costum de convidar i, per tant, es fan més rondes. I és així com arribes a un punt en què el teu cos necessita aquella beguda perquè funcioni.

Moltes gràcies Miquel, i endavant amb la lluita!

Gràcies a vosaltres.

MONTSE VILA

